JUDECĂTORIA

ORHEI

Dosarul nr. 1-122/2026
Nr. PIGD 1-26053773-38-1-29042026

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

21 iulie 2026 *****

Judecătoria Orhei, sediul Central
Instanța de judecată, în componența:
Președintelui ședinței, judecător ***** Josanu
Grefierului Irina Buhaniuc
cu participarea:
Acuzatorului de stat, procurorul Victoria Burlacu
Inculpatului Sergiu Țurcan
Apărătorului inculpatului, avocatul Boris Dariev
Apărătorului părții vătămate, avocatul Aliona Stici
Părții vătămate Elina Țurcan

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Țurcan Sergiu ***,** născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, originar și domiciliat în *****, ***** n*****, căsătorit, doi copii minori la întreținere, studii medii speciale, supus militar, neangajat în câmpul muncii, fără grade de invaliditate, titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, nu se află la evidența narcologică sau psihiatrică, anterior judecat, inclusiv:

- *prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 13 iulie 2017, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) din Codul penal și cu aplicarea art. 364[1] din*

Codul de procedură penală, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 90 alin. (1) din Codul penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei aplicate lui Țurcan Sergiu pe un termen de probă de 5 ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Totodată, s-a obligat Țurcan Sergiu, în baza art. 90 alin. (6) lit. a) Cod penal să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) din Codul penal.
Procedura de citare legală a fost respectată.
Date cu privire la examinarea cauzei: 29 aprilie 2026 – 21 iulie 2026.
Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,

a constatat:

Privind fapta prejudiciabilă constatată.

1. Țurcan Sergiu, urmărind scopul aplicării violenței fizice față de soția sa Țurcan, Elina, născută la *****, aceștia având calitatea de membri de familie în sensul prevederilor art. 133[1] din Codul penal, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopul său, la data de 01 noiembrie 2025, aproximativ la ora 14:00, aflându-se la domiciliu comun situat în *****, ***** n*****, în cadrul unui conflict iscat cu Țurcan Elina, a aplicat violența fizică în privința acesteia exprimată prin tăierea forțată a părului cu ajutorul unui cuțit de bucătărie și cauzarea de leziuni corporale sub formă de plagă tăiată a degetelor III și IV a mânii stângi, în timp ce victima opunea rezistență, care conform raportului de expertiză judiciară nr. 202525D0296 din 04 decembrie 2025, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

2. Astfel, prin acțiunile sale intenționate, **Țurcan Sergiu** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 201[1] alin. (1) lit. a) din Codul penal, *violența în familie,* adică *acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale și a sănătății.*

Privind procedura.

3. În ședința de judecată din 18 mai 2026, la etapa ședinței preliminare și până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul **Țurcan Sergiu** a înaintat personal, prin înscris autentic o cerere olografă, confirmată de apărătorul acestuia, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, indicând că vina o recunoaște integral și nu solicită administrarea de probe noi.

4. Subsecvent, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina integral în comiterea infracțiunii. Apărătorul care acționează în interesele inculpatului, Boris Dariev, în ședința de judecată a confirmat

autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, iar acuzatorul de stat nu a obiectat în privința admiterii cererii. Așadar, ținând cont de semnătura autentică a inculpatului **Țurcan Sergiu** din cererea întocmită de ultimul personal, prin care recunoaște faptele incriminate, inclusiv cuprinde o manifestare de voință suficient de clară și totodată ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședința de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere inclusă în procesul-verbal al ședinței de judecată din aceiași dată cererea inculpatului cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestuia conform regulilor de audiere a martorului.

5. Totodată, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală „*judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*". Or, norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți. Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra,* cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererii înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată este inechivocă și necondiționată.

Declarațiile inculpatului în ședință de judecată.

6. Inculpatul **Țurcan Sergiu**, în ședința de judecată, prin expunerea factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că vinovăția o recunoaște integral așa cum este indicat în rechizitoriu, învederând că la data de 01 noiembrie 2025, aproximativ la ora 14[00], se afla la domiciliul său situat în *****, ***** n*****, unde repara un automobil afară în ogradă. Ulterior, a intrat în casă deoarece avea nevoie de un cuțit ca să taie o cârpă, moment în care între el și soția sa, Țurcan Elina s-a iscat un conflict, din cauză că copilul nu-l asculta. Soția a luat apărarea copilului, iar în acel moment, fără a se gândi la urmări, a luat cuțitul de pe masă din bucătărie și a apucat să îi taie părul soției. În timpul acestei acțiuni, soția s-a apucat de lama cuțitului și s-a tăiat la două degete de la mâna stângă, conflictul finalizându-se doar cu aceste acțiuni. La acest incident copiii se aflau în altă cameră și nu au văzut nimic, iar intervenția organelor de drept a fost solicitată de către soție, echipajul de poliție sosind primul la fața locului, fiind urmat de serviciul de ambulanță. Alte acțiuni violente nu a mai admis, aceasta fiind prima acțiune de acest gen, deși anterior se mai certaseră. La momentul actual nu locuiesc împreună, iar soția își achită personal chiria unde locuiește. Din partea sa se oferă ajutor material doar pentru copii. Totodată, și-a cerut iertare de la soție, care nu are careva pretenții față de el. Cheltuielile pentru tratament au fost suportate în întregime de către soție, cu toate că i-a propus repararea prejudiciului, însă această propunere a fost refuzată. Regretă enorm fapta comisă, fiind pe deplin de acord cu achitarea cheltuielilor judiciare în mărime de 320 lei, iar, în caz că va fi găsit vinovat solicită o pedeapsă non-privativă de libertate.

Cu privire la mijloacele de probă acumulate la faza de urmărire penală și administrate în instanța de judecată.

7. Astfel, instanța statuează că, chiar dacă inculpatul **Țurcan Sergiu** își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a

vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- *declarațiile părții vătămate Țurcan Elina*, care fiind audiată în faza de urmărire penală a declarat că locuiește în r-nul Orhei împreună cu copiii: Țurcan Vladislav, în vârstă de 17 ani, și fiica pe nume Țurcan Emilia, în vârstă de 15 ani. Până la data de 1 noiembrie 2025, locuia împreună și cu soțul, Țurcan Sergiu, la domiciliul lor situat în *****, ***** n*****. Cu cel din urmă este căsătorită de aproximativ 18 ani și în tot acest timp au locuit împreună. La data de 1 noiembrie 2025, cu aproximație la ora 14:00, se afla la domiciliu împreună cu soțul și copilul Vladislav, efectuând unele treburi casnice. Emilia, la acel moment, nu se afla acasă. Ea se afla la bucătărie, unde pregătea mâncarea, Vladislav se afla în camera sa, lucrând la laptopul său, iar soțul, Sergiu, se afla prin curtea casei și efectua unele lucrări pe lângă gospodărie. În acea zi, soțul a consumat băuturi alcoolice pe parcursul zilei, și anume samagon. Apoi, a auzit cum Sergiu l-a strigat pe Vladislav să iasă afară pentru a-l ajuta la niște lucrări, însă acesta nu a auzit când a fost strigat. În schimb, ea a auzit și l-a anunțat pe Vladislav că este chemat de către tatăl său afară, la care fiul i-a zis că va ieși imediat, doar că are ceva de terminat la notebook. Ulterior, Sergiu a strigat iarăși la Vladislav să iasă afară, moment în care ea a ieșit și i-a cerut soțului să aștepte un pic, deoarece băiatul este ocupat cu ceva și iese în două minute. După aceasta, Sergiu s-a enervat și, ca urmare, a intrat în casă, s-a îndreptat spre camera lui Vladislav și a început să strige la el cu cuvinte urâte. Ea a mers imediat în urma lui, deoarece știa că va urma o ceartă între ei. Atunci Sergiu l-a apucat de haine pe Vladislav cu scopul de a-l lovi, dar nu l-a lovit; după aceea, a luat telefonul mobil al lui Vladislav și l-a lovit cu el în cap, fapt din care din telefon au sărit bucăți. Apoi a luat laptopul și a vrut să-l strice, dar l-a aruncat pe pat. În acest timp, ea a încercat să-l calmeze pe Sergiu, implicându-se între cei doi, dar fără succes. După ce situația s-a mai tensionat, s-a dus înapoi spre bucătărie ca să-și caute de treabă. În timp ce se întorcea spre bucătărie, a fost apucată de păr, pe la spate, de către soțul său, Sergiu. Acesta luase în prealabil un cuțit de bucătărie, de care se folosea pentru tăierea cepei, și a început să-i taie părul. Instinctiv, în semn de apărare, ea a pus mâna pe cap pentru a-l opri, moment în care el a tăiat-o în regiunea palmei stângi, mai exact între degetul inelar și degetul mijlociu (degetele 3 și 4). După aceasta, el a pus cuțitul la loc și s-a îndreptat spre ieșire. Menționează că nu a încercat să o înjunghie sau alte acțiuni de acest gen, ci pur și simplu a lăsat cuțitul și a plecat afară. Inițial, ea nu a observat că a fost rănită, până când nu a văzut cum curgea sânge. Ulterior, fiind în stare de șoc, a fost ajutată de băiat să își bandajeze mâna, după care a solicitat serviciul 112. La sosirea echipajului, Sergiu era în continuare foarte agresiv, striga și o numea cu cuvinte necenzurate. Ulterior a sosit ambulanța și a fost transportată la Spitalul Raional Orhei pentru îngrijiri medicale. Suplimentar, a precizat că la moment, împreună cu copiii, nu mai locuiește cu soțul, deoarece acest lucru este deja imposibil; el a aplicat de nenumărate ori violența față de dânsa și copii, manifestată prin violență fizică și verbală, consumă abuziv băuturi alcoolice aproape în fiecare zi și devine agresiv cu ei (f.d. 45-46);

- *declarațiile suplimentare ale părții vătămate Țurcan Elina*, care fiind audiată în faza de urmărire penală a declarat că susține declarațiile date anterior. Suplimentar, a specificat că comportamentul soțului, Sergiu, nu s-a ameliorat; chiar la data de 10 ianuarie 2026, dimineața, a fost telefonată de către acesta și a întreținut o conversație telefonică în care el a rugat-o să retragă cererea de la poliție și să se reîntoarcă la el. La această solicitare ea a răspuns „nu”, iar el s-a enervat pe dânsa și i-a spus să aștepte consecințe negative. Ulterior, cu aproximație la ora 20:00, a auzit soneria la ușa domiciliului său, s-a apropiat, dar nu a observat pe nimeni, deoarece persoana care sunase se dăduse într-o parte; ușa nu a deschis-o. Ulterior, l-a observat pe soțul

său, Țurcan Sergiu, care striga prin bloc, o numea cu cuvinte urâte și spunea că o să facă tot posibilul ca ea să nu mai locuiască acolo. Nu i-a comunicat unde locuiește sau altceva, însă presupune că ori a fost urmărită, ori el a aflat adresa de la cineva. La data de 11 ianuarie 2026, a fost telefonată și rugată de către soț să vină să vorbească cu copiii, deoarece nu i-a văzut de mult timp. Ea a fost de acord, deoarece i se păruse destul de calm și a crezut că într-adevăr vrea să se corecteze. În aceeași zi, în jurul orei 11:00, Țurcan Sergiu a venit la domiciliul ei din *****, str. ***** 144/B, ap. 26, doar pentru a-și vedea copiii și a vorbi cu ei. Cu toate acestea, în scurt timp, acesta a început iarăși să ridice glasul la ea, a deschis din nou subiectul plângerii depuse la poliție și a insultat-o cu cuvinte urâte precum: „Șliuha, prastituca, curvă, vaflă", moment în care a intervenit fiul lor, Vladislav, pentru a ameliora situația. Apoi, între ei a apărut iarăși un conflict în cadrul căruia s-au îmbrâncit, iar feciorul i-a cerut să părăsească apartamentul, amenințând că va chema poliția. Sergiu i-a luat pe ascuns telefonul mobil, fapt pe care ea nu l-a observat atunci. Mai apoi, a observat pe podea un alt telefon, care era al lui; presupune că i-a căzut când s-a îmbrăcat cu scurta. Respectiv, a sunat pe telefonul ei mobil pentru a-i spune să i-l aducă înapoi, la care el a răspuns și a afirmat că o să-i sune pe toți „hahalii ei" și o să-i facă probleme. Soțul a scris mesaje și a sunat alte persoane de pe telefonul ei, vorbind urât cu acestea. Ulterior, spre seară, a ieșit cu cumnata sa la plimbare cu copiii, moment în care s-au întâlnit întâmplător iarăși cu el, iar acesta a insultat-o din nou în tot felul, cu cuvinte urâte. Din spusele feciorului, acesta a revenit ulterior la domiciliul lor pentru a-și lua telefonul mobil și a-l restitui pe al ei. Vladislav a ieșit și i l-a dat, iar Sergiu l-a amenințat pe Vladislav. Ce anume i-a zis nu știe, deoarece nu l-a întrebat. Acesta o urmărește de nenumărate ori, iar ea simte frică față de el (f.d. 49);

- *declarațiile martorului Țurcan Cristina*, care fiind audiată la faza de urmărire penală a declarat că locuiește în ***** împreună cu familia, și anume soțul Țurcan Andrei, care este fratele lui Țurcan Sergiu, soțul cumnatei Țurcan Elina. De nenumărate ori a auzit și a văzut atât conflicte, cât și bătăi între Țurcan Sergiu și Elina, Sergiu fiind agresor. Mai exact, despre cazul de pe 1 noiembrie 2025, de la feciorul lui Sergiu, pe nume Vladislav, a aflat că la data de 1 noiembrie 2025 tatăl său a agresat-o fizic pe mama sa, Elina, i-a tăiat părul și a tăiat-o cu un cuțit în regiunea mâinii. Iar pe la sfârșitul lunii octombrie 2025 l-a agresat pe el însuși cu o armătură, adică l-a bătut la ei la domiciliu. În seara de 1 noiembrie a fost ultima zi în care au locuit împreună, după aceasta ei toți, împreună cu mama Elina și sora Emilia, s-au mutat în chirie, tot în *****. Cel mai recent caz a fost chiar în weekendul din 11 ianuarie 2026; spre seară s-au înțeles să iasă împreună cu cumnata Elina prin oraș, după care deja o așteptase în jur de o oră, respectiv și-a făcut griji și l-a sunat pe Vladislav să vadă de ce ei nu vin, la care el i-a zis că a venit tatăl lor, Sergiu, la apartament, unde iarăși s-au certat, a numit-o pe Elina cu cuvinte urâte și a sărit la bătaie la Vladislav. Mai adaugă că, în acea seară de 11 ianuarie 2026, acesta i-a urmărit și, îndată după ce au ieșit din încăperea „Nori Sushi", l-a observat pe Sergiu în parcul de peste drum, dar nu s-a apropiat, în schimb i-a scris prin SMS aceste mesaje: „rîs", „mrazi", „lepro". Apoi, la data de 12 ianuarie 2026, cu aproximație la ora 12:00, a avut un apel din partea lui Sergiu, la care nu a răspuns, urmat de următoarele mesaje: „Tu șalavă ești, țiente martore lui huia", „Ești o cățâ mare". Pe marginea acestui caz a depus o plângere la Poliția Orhei. Aceste imagini, cât și alte probe le poate prezenta organului de urmărire penală. Mai adaugă că acesta a postat imagini și video neadecvate pe rețelele de socializare Facebook despre soția sa, Elina, scrie comentarii care o denigrează. Din acest motiv a decis să se implice și ea în acest caz, deoarece nu se mai poate de răbdat. Totodată, declară că este de acord cu declarațiile date împotriva cumnatului Țurcan Sergiu (f.d. 84);

- *declarațiile martorului minor Țurcan Vladislav*, care fiind audiat la faza de urmărire

penală în condițiile art. 110[1] Cod de procedură penală, a declarat că locuiește în *****, *****, și își face studiile în ***** la liceu, locuiește cu mama, Țurcan Elina, și sora, Țurcan Emilia. La moment, nu mai locuiește nimeni cu ei. Este de acord să facă declarații. S-a întors la sport, frecventează sala, a avut o pauză din cauza problemelor familiale, iar acesta este un eveniment foarte plăcut pentru el. În schimb, situația familială reprezintă un moment neplăcut. Referitor la caz, poate spune următoarele: la sfârșit de toamnă, într-un weekend, erau toți acasă – tatăl, sora, mama și un prieten de familie care îl ajuta pe tatăl său să repare o mașină. Aceștia au consumat alcool, ascultau muzică tare și nu se auzeau când vorbeau între ei. El era în casă, vorbea cu un prieten de-al său și se juca la calculator. La un moment dat, aude cum se deschide ușa foarte tare; a intrat tatăl peste el și, fără nicio întrebare, a sărit la bătaie. I-a luat calculatorul și i l-a rupt. A încercat să îi ia telefonul din mâini, deoarece vorbea cu prietenul său, și i l-a spart de cap, după care a ieșit din casă. Ulterior, a intrat mama sa în casă; s-a speriat și a încercat să spună ceva, dar nu a spus nimic, s-a întors și a mers să spele niște vase. Apoi, a intrat tatăl, Sergiu, în casă și a început o ceartă între ei doi, iar tatăl a luat un cuțit și i-a tăiat degetele de la mână. El tot nu s-a liniștit. A intrat acel prieten care era cu el și a încercat să intervină, dar nu s-a putut face nimic. Apoi, tatăl a încercat să sară la el la bătaie cu o bucată de fier lungă, era o armătură ceva. Prietenul cu care vorbea la telefon s-a speriat și a venit repede să vadă ce se întâmplă, moment în care a fost amenințat și el de către tatăl, Sergiu. După aceea a venit poliția și ambulanța. Ei au plecat din casă, cu toate că tatăl avea ordin de restricție să nu se apropie de locuință, dar oricum l-a încălcat și a venit acasă. Din acest motiv, au fost nevoiți să caute un alt loc de trai; prima săptămână au locuit la niște prieteni, iar apoi au găsit o gazdă și s-au mutat. De la tatăl, Sergiu, au fost multe amenințări după asta, cum ar fi că îi va urmări, și așa a și fost. Pe declarant de multe ori îl prindea în fața casei, vorbea cu el și își cerea scuze sau venea la el la lucru și îi făcea scandal. Apoi, peste o vreme, el a venit la ei acasă, aflând unde locuiesc. În ziua aceea, declarantul era după serviciu și dormea, iar la un moment dat a auzit glasul lui. Știa că mama sa nu i-ar fi permis să intre în casă, dar când a mers să vadă ce se întâmplă, i-a văzut cum stăteau amândoi în pat și era o ceartă între ei. În momentul acela, s-a îmbrăcat, a intrat la ei în cameră și i-a spus lui să iasă, deoarece își dădea seama ce va urma și nu dorea să se întâmple asta. La aceste cuvinte, Sergiu l-a agresat și a sărit la bătaie, dar nu i s-a primit, deoarece el l-a apucat, l-a trântit jos și s-a iscat o luptă între ei. În acea luptă tatăl a fost mai slab și nu a putut să-i facă nimic, probabil pentru că era sub influența alcoolului. După aceasta, tatăl a fugit și a furat telefonul mamei sale. Declarantul a blocat telefonul mamei, însă tatăl a dovedit și a scris de pe el mesaje de amenințare și chestii urâte la mai mulți colegi de lucru și rude. Când a văzut că telefonul este blocat, el a venit și l-a adus înapoi, dar a încercat să-l amăgească: nu era telefonul mamei sale, ci un alt telefon îmbrăcat în husa telefonului mamei. El a observat acest lucru, l-a prins și i-a spus să-i dea telefonul mamei, deoarece va suna la poliție. La auzul acestor vorbe, el i-a dat textul original al telefonului și a plecat, trântind ușa. Apoi a venit în altă zi și a stricat soneria de la ușă, a scos cablul din perete, a făcut mizerie pe jos, a speriat vecinii și a început să strige prin tot cartierul cuvinte jignitoare la adresa mamei, Elina. Ulterior, a început să facă tot felul de postări pe „Facebook” despre el și despre mama, Elina, susținând că ea ar face orice pentru bani etc. Asta a fost înainte de Anul Nou. Apoi au fost diferite încercări de a vorbi cu ei, însă el i-a spus că nu este de acord să petreacă deloc timp cu el. Sora mai vorbește cu el din când în când, dar nu poate spune că este și ea bucuroasă de prezența lui. În ziua aceea, el a încercat să îi încuie în casă și să plece, deoarece așa obișnuia mereu să facă, dar atunci nu i s-a primit, deoarece l-a reținut prietenul lui, Vladislav, care a și sunat la poliție. Mai adaugă că seara a venit acasă și era plin de sânge pe mâini. Din câte a înțeles, el a încercat să-și taie vinele, dar nu știe

sigur dacă este așa, deoarece doar a auzit cum discuta cu un polițist și striga foarte tare. Era foarte tulburat. Are impresia că are probleme cu psihicul; el mereu a fost așa, era agresor. Gândea după mentalitatea din vremea sovietică: „dacă femeia este nebătută, este ca casa nemăturată” și „copiii, dacă nu te ascultă, trebuie bătuți”. Așa gândea el mereu, cu toate că la el în familie așa ceva nu a fost. Tatăl lui se numește Prisăcaru Sergiu, a absolvit școala profesională, se ocupă cu mașinile, este vopsitor auto (mlear) și peste hotare tot cu mașinile a lucrat; de lucrat, lucrează bine. Tatăl consumă alcool în fiecare zi și în cantități foarte mari, este foarte agresiv și devenea din ce în ce mai agresiv. În prima perioadă când a venit de peste hotare era parcă mai liniștit, a mai făcut reparație la casă din banii câștigați, dar apoi mare parte din bani s-au dus pe alcool, în fiecare seară la berărie. Erau petreceri cu prietenii, care câteodată începeau de la ora 09:00 dimineața. Când nu era în stare de ebrietate, era foarte liniștit, nu striga la nimeni, era foarte bine; se mai enerva, dar nu striga la nimeni, nu lovea și lucra pe lângă casă. Relațiile între părinți erau foarte rele, indiferent dacă consuma alcool sau nu, deoarece el a făcut multe lucruri rele. În ziua cazului era ora 11:00-12:00 dimineața. De prietenul acela care era cu tata nu prea își aduce aminte cum îl cheamă; în orice caz, mașina la care lucrau ei era a acelui prieten. În momentul când tatăl a intrat în cameră la el, el stătea în pat cu laptopul, iar tatăl l-a tras și l-a aruncat pe jos. Telefonul îl avea pe piept, ca să nu se audă glasul prietenului cu care vorbea. Tatăl a luat telefonul de pe el, s-a urcat deasupra lui, a apucat telefonul, l-a îndoit și l-a stricat. L-a apucat de păr, i-a aplicat lovituri cu palma peste față și l-a apăsat cu cotul pe partea dreaptă a gâtului. Telefonul îl ținea din mijloc, iar tatăl din ambele părți, și l-a apăsat de capul lui până l-a rupt. A avut vânătăi pe corp și avea părul smuls din cap; l-a apucat și l-a strâns, iar apoi, încă vreo două săptămâni, îi mai cădea păr din cap. Își mai aduce aminte că atunci când i-a tăiat degetele mamei, a apucat-o de cap și i-a tăiat părul. Vânătăi a avut și pe la coaste, și la umăr, deoarece l-a lovit cu acea bucată de fier. El cu acel fier lucra pe afară, deoarece tatăl mai lucrează și cu aparatul de sudat și mai are bucăți de fier prin curte; acea bucată de fier era groasă și avea în jur de 60 cm. În momentul acela când îl lovea, prietenul lui era lângă el și nu a făcut absolut nimic. Ce discuta atunci cu el nu își aduce aminte, deoarece creierul său era în altă parte; stătea în poziția „ghiocel” ca să nu îl bată mai tare. Tatăl înjura, iar când a văzut că el nu mai reacționează la nimic, a plecat. Ulterior, declarantul s-a îmbrăcat și a ieșit din casă. Cazul când era în pat a durat vreo 15-20 de minute, apoi a fugit în bucătărie și deja acolo l-a prins cu acea bucată de metal, fapt ce a durat 5-7 minute. Prima acțiune, când a stricat telefonul, a fost în cameră, iar când l-a lovit cu fierul a fost a doua acțiune, în bucătărie. Atunci erau numai ei în casă și prietenul lui. Cele întâmplate cu mama au fost la bucătărie, lângă mașina de spălat. La ei, mai întâi este poziționat aragazul, apoi masa, iar pe masă stau cuțitele. Mama lui în acel moment spăla vasele; ea a încercat să-l apere și să nu-l enerveze mai tare, dar el s-a apropiat de ea, a apucat-o de păr și i l-a tăiat cu cuțitul. Apoi mama a încercat să se apere cu mâinile, iar el i-a tăiat mâinile cu cuțitul. După aceea, el a ieșit din casă și striga nu știu ce pe afară. Între timp, mama și-a strâns ceva pe mână ca să nu mai curgă sânge și a sunat la ambulanță și la poliție. Sora era acasă, dar nu a văzut nimic; ea este mai mică, are 15 ani, este timidă și, fiind în camera ei, nici nu a ieșit. Între tată și soră relațiile nu sunt bune, deoarece lui nu-i plăcea că sora iese cu fetele la plimbare și că fetele se mai machiază; sărea la bătaie la ea și o lovea deseori. Mama a plecat cu o mașină de poliție, iar el cu altă mașină de poliție, sau au plecat ambii cu o singură mașină – nu mai ține minte exact. Dar când mama s-a reîntors acasă, i-a spus să stea liniștiți, deoarece el nu va mai veni, având ordin de restricție. Însă când au intrat în casă, tatăl deja era acolo. Ulterior, ei au găsit o gazdă, iar el îi telefona și îi amenința. Ultima amenințare din partea lui este că o telefonează pe sora, Emilia, în fiecare zi, și pe mama sa o telefonează și o amenință.

Cu familia lui este certat, la fel și cu alți membri ai familiei. El crede că dacă tatăl nu ar fi consumat alcool, totul ar fi fost foarte bine, dar el are și probleme psihice. Se comportă diferit de fiecare dată; în fața lumii se comportă altfel, iar peste 5 minute își poate schimba complet dispoziția. El lucrează ca chelner la „Dolce Vita" în *****, iar tatăl, Sergiu, venea la el la lucru, își cumpăra un ceai și se așeza. Chiar și în momentul când îi spunea că localul se închide și nu are voie să mai stea acolo, vorbindu-i foarte politicos, el oricum nu asculta. A avut și probleme la serviciu din cauza lui, deoarece nu avea voie să comunice astfel la lucru, dar i-a spus șefei situația, iar ea a zis: „hai că poate va fi bine". Însă au fost iarăși minciuni și a făcut din nou gălăgie acolo. La moment, nu are de ce să se teamă de el și se simte în siguranță și acasă, și afară, nu are de ce să-i fie frică de el, dar undeva pe plan psihologic deja nu e bine din cauza tuturor situațiilor prin care a trecut. Tatăl l-a sunat și i-a spus să nu spună nimic rău despre el când va veni aici. Nu s-a adresat la medic după toate loviturile primite de la tatăl său, deoarece are un organism care se restabilește foarte repede. În afară de familie, nu a mai văzut nimeni vânătăile. În familie încearcă să evite aceste teme și încearcă să nu discute cu mama acasă, deoarece este foarte neplăcut, iar mama știe asta și nu se simte comod. Referitor la agresivitatea lui sunt foarte multe istorii; adresări la poliție au fost extrem de multe și s-au emis multe ordine de restricție (f.d. 65-69);

- *raportul de expertiză nr. 202525D0296 din 04 decembrie 2026*, conform căruia la studierea medico - legală a documentelor medicale pe numele cet. Țurcan Elina, anul nașterii 1985 s-a constatat: Plagă tăiată deget III cu leziunea extersor superficial a mâinii stângi, plagă tăiată deget IV a mâinii stângi, care au fost produse în urma acțiunii traumatice a unui obiect contondent ascuțit-tăios, care putea fi lama unui cuțit, prin mecanism de tăiere, posibil corespund circumstanțelor indicate în ordonanță și în fișa medicală, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și, în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății. Ținând cont de localizarea anatomică și aspectul morfologic a leziunilor corporale depistate, producerea acestora în rezultatul căderii corpului din poziție verticală se exclude (f.d. 32-33);
- *informația despre infracțiuni și contravenții din 01 noiembrie 2025*, înregistrată în Registrul de evidenţă a altor informaţii cu privire la infracţiuni şi incidente (Registrul nr. 2) al Inspectoratului de Poliție Orhei cu n*****941 (f.d. 7);
- *ordinul de restricție de urgență nr. 38 din 01 noiembrie 2025*, întocmit de către SS al SP al SSP a Inspectoratului de Poliție Orhei, agent Savin Dan, care acționând în temeiul sesizării cet. Țurcan Elina, a constatat, că la data de 01 noiembrie 2025, ora 13:40, cet. Țurcat Serghei a agresat fizic soția sa, Țurcan Elina (f.d. 22);
- *procesul-verbal de cercetare la fața locului din 01 noiembrie 2025*, conform căruia obiectul supus examinării îl constituie gospodăria cet. Țurcan Elina amplasată în *****, *****, n*****, iar la bucătărie la podea au fost depistate fire de păr, iar lângă mașina de spălat rufe, jos la podea un prosop de bucătărie pe care se observa pete de culoare brun-roșietică, asemănătoare cu sângele, la fel pe pervaz și pe electrocasnice. La fața locului a fost ridicat un cuțit confecționat din metal cu inscripția „Tramontina Made in Brazil" cu mâner negru din plastic (f.d. 10-17);
- *procesul-verbal de examinare a obiectului din 15 decembrie 2025*, conform căruia a fost supus examinării un cuțit de bucătărie lungimea totală de 28 cm, lama acestuia de 15,5 cm. Lama este confecționată din metal și prezintă pe suprafață multiple zone cu zgârieturi. Mânerul este confecționat din plastic, de culoare neagră. Careva urme biologice pe suprafața acestuia nu se observă (f.d. 34-36).

<u>Corpuri delicte:</u>

- un cuțit de bucătărie cu coadă fixă din plastic, cu lungimea totală de 28 cm, recunoscut prin ordonanța din 15 decembrie 2025 în calitate de corp delict și transmis spre păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliție Orhei, conform chitanțierului nr. 122 (f.d. 37-39).

8. În virtutea prevederilor art. 24 alin. (3) din Codul de procedură penală, care reglementează că „părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor, instanța de judecată a explicat părților posibilitatea de a prezenta probe". În acest context instanța menționează că atât procurorul, cât și apărătorul inculpatului în ședința de judecată nu au prezentat alte careva probe decât cele reflectate în rechizitoriu.

Aprecierea instanței de judecată.

9. În conformitate cu art. 8 Cod procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

10. La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

11. Potrivit prevederilor art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

12. Subsecvent se remarcă faptul că, potrivit conținutului art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

13. Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, să adopte o sentință legală, întemeiată și motivată, bazându-se pe principiile generale ale efectuării justiției.

14. Instanța de judecată constată dincolo de orice dubiu că, în privința inculpatului **Țurcan Sergiu**, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

15. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor

Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

16. De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina *efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă* ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

17. În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

18. La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri.

19. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

20. Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

21. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

22. În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

23. Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui **Țurcan Sergiu** au fost încadrate juridic în baza art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal, care la rândul său stabilește răspunderea penală pentru violența în familie, adică *acțiunea intenționată comisă de un membru al familie asupra altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, care au provocat vătămarea ușoară a integrității corporale sau sănătății.*

24. În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă *(acțiune sau inacțiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

25. Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

26. Potrivit art. 52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

27. Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

28. Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art. 364^1 din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că ultimul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, acțiunile căruia instanța le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

29. Cu referire ***la temeiul juridic privind atragerea lui Țurcan Sergiu la răspundere penală conform art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal***, în acest mod, instanța de judecată denotă faptul că *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la art.201^1 din Codul penal are un caracter complex. Astfel, obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială. La rândul său, obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, la onoarea și demnitatea persoanei, la substanța, integritatea sau potențialul de utilizare a bunurilor, la posesia asupra bunurilor.

30. *Obiectul material* al infracțiunii de violență în familie îl reprezintă corpul persoanei (în acele cazuri când săvârșirea violenței în familie presupune influențarea directă infracțională asupra corpului victimei).

31. *Victimă* a infracțiunii analizate poate fi oricare membru al familiei făptuitorului, la caz fiind soția Țurcan Elina.

32. Subsecvent, prin membru al familiei, în sensul prevederilor art. 3 alin. (2) ale Legii nr. 45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie, precum și potrivit 133^1 Cod penal, în sensul răspunderii penale, urmează a fi înțelese: a) în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii; și b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).

33. *Latura obiectivă* a infracțiunii de violență în familie are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea manifestată fizic sau verbal; 2) urmările prejudiciabile sub forma suferinței fizice, vătămării ale integrității corporale sau a sănătății, suferinței psihice ori a prejudiciului material sau moral; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta

prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

34. Reieșind din textul art. 2 al Legii nr. 45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie, faptele prejudiciabile de violență în familie se concretizează în orice acțiune sau inacțiune, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare a unor alte persoane, manifestată fizic, verbal sau prin intermediul tehnologiilor informaționale, prin abuz fizic, sexual, psihologic, spiritual sau economic ori prin cauzare de prejudiciu material sau moral, comisă de un membru de familie contra unor alți membri de familie, inclusiv contra copiilor, precum și contra proprietății comune sau personale.

35. În ceea ce privește latura obiectivă, instanța reține că săvârșirea faptei este confirmată prin coroborarea declarațiilor părții vătămate Țurcan Elina cu depozițiile martorului Țurcan Cristina și Țurcan Vladislav. Aceste probe testimoniale se armonizează sub aspectul veridicității cu concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 202525D02963 din 04 decembrie 2025. Conform acestuia, partea vătămată a suferit plagă tăiată deget III cu leziunea extersor superficial a mâinii stângi, plagă tăiată deget IV a mâinii stângi, care au fost produse în urma acțiunii traumatice a unui obiect contondent ascuțit-tăios. Având în vedere că aceste vătămări au generat o dereglare a sănătății de scurtă durată, fapta întrunește elementele materiale ale infracțiunii de vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

36. Din perspectiva probatoriului administrat, instanța reține că stabilirea tuturor circumstanțelor cauzei s-a realizat în strictă conformitate cu prevederile art. 97 din Codul de procedură penală. Astfel, actele și depozițiile menționate constituie probe pertinente și concludente, fiind indispensabile pentru confirmarea existenței infracțiunii și a mecanismului de producere a leziunilor corporale ce fac obiectul prezentei cauze.

37. Privitor la valoarea probantă, instanța relevă că stabilirea naturii și gravității vătămărilor în cauzele penale se realizează, cu prioritate, prin expertiză de specialitate. În acest sens, raportul de expertiză medico-legală menționat constituie un mijloc de probă cu un caracter științific și obiectiv, care confirmă fără echivoc elementul material al laturii obiective. În consecință, acest înscris fundamentează temeinicia acuzației aduse inculpatului și se coroborează deplin cu restul materialului probator.

38. Sub aspectul *laturii subiective*, instanța conchide că inculpatul a acționat cu vinovăție în modalitatea intenției directe, conform dispozițiilor art. 17 din Codul penal, întrucât a prevăzut rezultatul faptei sale, l-a urmărit și a acceptat posibilitatea producerii lui prin săvârșirea faptei.

39. Or, instanța remarcă că infracțiunea incriminată inculpatului este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate *supra*, denotă anume prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul **Țurcan Sergiu**.

40. La fel în susținerea existenței intenției servește comportamentul anteagresional a inculpatului, or conform declarațiilor martorilor obținute la faza urmăririi penale, susținute de inculpat în ședință de judecată, între ultimul și victimă existau deseori certuri în familie.

41. *Subiectul* infracțiunii în cauză este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. Subiectul infracțiunii are o calitate specială în raport cu victima infracțiunii: este membru al familiei victimei.

42. Referindu-se la fenomenul violenței în familie, instanța de judecată urmează să rețină că prevenirea și combaterea acestui flagel fac parte din politica națională de ocrotire și sprijinire a familiei și reprezintă o importantă problemă de sănătate publică. Pentru consolidarea, ocrotirea și sprijinirea familiei, pentru asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației cu

privire la familie, recunoscând faptul că realizarea egalității de gen între femei și bărbați constituie elementul-cheie în prevenirea violenței asupra femeilor, faptul că violența în familie afectează femeile în mod disproporționat, dar și faptul că și copiii și bărbații pot fi de asemenea victime ale violenței, organele abilitate în acest sens sunt obligate să întreprindă toate măsurile legale și necesare pentru a înlătura orice act de violență cu care a fost sesizat.

43. Respectiv, instanța de judecată constată că **Țurcan Sergiu** în raport cu soția sa Țurcan Elina, constituie subiect al infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) din Codul penal și urmează a fi tras la răspundere penală pentru faptele constatate supra.

44. De asemenea, instanța de judecată a constatat că inculpatul **Țurcan Sergiu**, în momentul incidentului infracțional din 01 noiembrie 2025, ca urmare a unui conflict apărut spontan declanșat de neînțelegerile privind educarea copilului minor, luând un cuțit de pe masa din bucătărie, a trecut la exercitarea de acte de violență asupra soției sale, prin încercarea de a îi tăia părul, victima a apucat cuțitul de tăiș, fiindu-i provocate leziuni la nivelul a două degete de la mâna stângă. Toate aceste circumstanțe faptice permit instanței de judecată să concluzioneze că inculpatul **Țurcan Sergiu** a prevăzut rezultatul acțiunii sale - cauzarea vătămărilor ușoare ale integrității corporale sau a sănătății - și, deși nu l-a urmărit în mod necesar, a acceptat posibilitatea producerii lui prin retezarea podoabei capilare a acesteia cu un obiect tăios. Astfel, deși nu a dorit survenirea consecințelor în forma vătămărilor ușoare ale integrității corporale, inculpatul a manifestat o atitudine indiferentă față de rezultatul prejudiciabil cauzat.

45. În acest fel, reieșind din analiza făcută mai sus, instanța conchide că, în acțiunile intenționate ale inculpatului **Țurcan Sergiu**, se regăsesc elementele laturii obiective și subiective ale componenței infracțiunii prevăzute la art. 201[1] alin. (1) lit. a) din Codul penal și anume: acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, care au provocat vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, astfel, dincolo de orice dubiu rezonabil, faptele există, au fost săvârșite de inculpat și constituie infracțiunea imputată, motiv pentru care instanța va dispune condamnarea acestuia.

46. În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului şi probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunilor în acțiunile inculpatului şi nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei, iar prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea lui **Țurcan Sergiu** la răspundere penală.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

47. În cadrul dezbaterilor judiciare acuzatorul de stat, procurorul Victoria Burlacu, a solicitat recunoașterea inculpatului **Țurcan Sergiu** vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) din Codul penal și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 80[1] alin. (1) din Codul de procedură penală, a-i fi stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de un 1 an și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Totodată, a solicitat încasarea de la inculpatul Țurcan Sergiu în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 320 lei, suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202525P0296 din 04 decembrie 2025. Corpul delict: cuțitul de bucătărie cu coadă fixă din plastic, cu lungimea totală de 28 cm, urmează a fi nimicit la data rămânerii definitive a prezentei sentințe.

48. Apărătorul părții vătămate Țurcan Elina, avocatul Aliona Stici, și partea vătămată Țurcan Elina au solicitat instanței de judecată stabilirea unei pedepse non-privative de libertate în privința inculpatului, invocând interesul superior al celor doi copii minori comuni aflați la întreținere, a căror creștere și educare necesită prezența obligatorie a tatălui în familie.

49. Apărătorul inculpatului Țurcan Vasile, avocatul Boris Dariev, în cadrul dezbaterilor judiciare a menționat că nu obiectează în privința încadrării juridice a acțiunilor inculpatului în baza prevederilor art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal, solicitând ca, în temeiul art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, să fie stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece acesta și-a recunoscut vinovăția, se căiește sincer, partea vătămată nu are pretenții de ordin material sau moral, iar toate sentințele anterioare de condamnare au fost executate.

50. Inculpatul **Țurcan Sergiu**, în ultimul cuvânt a declarat că îi pare rău de cele comise și solicită o pedeapsă mai ușoară.

51. Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

52. La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

53. În conformitate cu art. 61 alin. (1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

54. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

55. Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

56. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

57. În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

58. În acest sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte

un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

59. Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

60. În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr. 6 din Recomandarea nr. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

61. Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

62. La caz, componența de infracțiune prevăzută de art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal prevede la momentul comiterii infracțiunii pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani. În această ordine de idei, instanța de judecată stabilește că infracțiunea comisă de către **Țurcan Sergiu**, în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (3) din Codul penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, fiind comisă cu intenție de persoana vinovată.

63. Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul **Țurcan Sergiu** face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul familiei care atentează la valori importante şi fundamentale în societate, precum apărarea relațiilor sociale cu privire la solidaritatea familială pe de o parte, iar în subsidiar și la relațiile sociale cu privire la integritatea corporală. Or, sănătatea persoanei denotă a priori o valoare fundamentală în societate, iar în cumul cu atentarea la un membru de familie, se aduce atingere și relațiilor de familie.

64. Totodată, instanța de judecată reține că acuzatorul de stat a invocat recunoașterea vinovăției ca circumstanță atenuantă în conformitate cu prevederile art. 76 din Codul penal, fapt constatat de instanță prin prisma procedurii simplificate acceptate de inculpat.

65. Cu toate acestea, chiar dacă inculpatul a recunoscut faptele infracționale imputate, acest aspect nu poate fi luat în considerare ca circumstanță atenuantă la individualizarea pedepsei, întrucât cauza este examinată în procedura art. 364^1 din Codul de procedură penală, iar în temeiul art. 80^1 din Codul de procedură penală, inculpatul beneficiază deja de reducerea limitelor pedepsei, nefiind admisibilă acordarea unei duble valențe juridice aceleiași situații de drept (recunoașterea faptelor fiind asimilată în acest context recunoașterii vinovăției).

66. În ceea ce privește circumstanțele agravante, instanța reține că acestea nu au fost stabilite. Subsecvent, temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

67. Potrivit prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a

limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

68. În acest mod, în speță, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, se modifică pentru pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la *112,5 la 135 de ore* sau cu închisoarea până la 3 ani.

69. Pe cale de consecință, instanța evidențiază că, în cadrul procesului judiciar, acuzatorul de stat a solicitat tragerea la răspundere penală a inculpatului prin aplicarea unei pedepse cu închisoarea. În replică, apărătorul a obiectat împotriva acestei sancțiuni, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

70. În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, din materialele dosarului penal și din cele nominalizate supra, instanța consideră că o pedeapsă care ar realiza cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și la prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat este doar aplicarea unei pedepse cu închisoare, după cum statuează sancțiunea normei speciale prevăzute la art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal. Această pedeapsă este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită și, în același timp, nu va genera sentimente de nedreptate, ci va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și în alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

71. Sub aspectul individualizării pedepsei și al stabilirii modului de executare a acesteia, instanța reține că inculpatul Țurcan Sergiu întrunește condițiile de vârstă și discernământ impuse de legislația penală în vigoare, iar starea sa de sănătate și cea socială îi permit executarea pedepsei în regim de privare de libertate. Evaluând personalitatea inculpatului prin prisma parcursului său comportamental, instanța ia act de caracterizarea sa actuală ca fiind una „satisfăcătoare". Cu toate acestea, instanța nu poate analiza izolat această caracterizare formală, ci o va corobora cu o evidentă și alarmantă persistență infracțională și contravențională ce marchează conduita sa de viață.

72. Instanța constată că inculpatul a fost judecat și condamnat anterior de 6 ori. Deși, în conformitate cu prevederile art. 111 din Codul penal, aceste antecedente penale sunt stinse de drept și au ca efect anularea incapacităților legale (motiv pentru care instanța nu va reține starea legală de recidivă), stingerea juridică a condamnărilor nu șterge realitatea faptică a trecutului său comportamental și nu interzice instanței luarea în calcul a acestor circumstanțe la evaluarea personalității inculpatului, în vederea stabilirii unei pedepse proporționale. Mai mult, ultima condamnare penală din anul 2017, în baza art. 174 alin. (1) din Codul penal, la o pedeapsă de 4 ani de închisoare, a fost individualizată tocmai prin mecanismul de clemență al suspendării condiționate a executării (art. 90 din Codul penal). De asemenea, cazierul contravențional relevă că în anul 2022 inculpatul a fost recunoscut vinovat și sancționat cu muncă neremunerată în folosul comunității tot pentru fapte de violență în familie.

73. Această succesiune de măsuri penale și contravenționale non-privative de libertate demonstrează cu certitudine că eforturile instituționale repetate de reeducare și reabilitare în stare de libertate nu l-au determinat pe inculpat să se corecteze, ci au fost ineficiente în modelarea unui comportament licit. Inculpatul a dezvoltat o rezistență cronică la măsurile de clemență ale statului, fapt ce l-a condus la comiterea prezentei infracțiuni penale de o gravitate sporită. În aceste condiții, aplicarea unei noi pedepse alternative sau a unei noi suspendări condiționate (art. 90 din Codul penal) ar fi vădit disproporționată în raport cu conduita refractară a inculpatului, inclusiv ar goli de conținut funcțiile de prevenție specială și generală ale legii penale și ar

perpetua starea de pericol pentru partea vătămată. Pentru corijarea reală a condamnatului, izolarea sa efectivă de societate devine imperativă.

74. În lumina argumentelor de fapt și de drept expuse supra, instanța opinează spre aplicarea în privința inculpatului Țurcan Sergiu, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal, a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni. Având în vedere ineficiența măsurilor de probațiune anterioare și necesitatea descurajării comportamentului agresiv, instanța dispune executarea reală a pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, conform prevederilor art. 72 alin. (3) din Codul penal, durata pedepsei urmând a fi calculată din momentul reținerii efective.

75. Concomitent, la stabilirea cuantumului și a modului de executare a pedepsei, instanța reține gradul ridicat de pericol social abstract și concret al infracțiunii săvârșite. În conformitate cu standardele europene obligatorii în materia drepturilor omului, actele de violență domestică nu reprezintă o dispută de ordin privat, ci constituie o încălcare gravă a dreptului fundamental la integritate fizică, psihică și la demnitate umană. Statul, prin intermediul instanțelor de judecată, are obligația pozitivă de a institui o reacție judiciară fermă, proporțională și disuasivă.

76. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa constantă (vezi cauza Opuz contra Turciei, hotărârea din 09 iunie 2009, § 129, și cauza Volodina contra Rusiei, hotărârea din 09 iulie 2019, § 92) că toleranța instituțională sau aplicarea unor măsuri de clemență ineficiente în fața agresiunilor violente de familie golește de conținut protecția juridică a victimelor și încurajează repetarea comportamentului agresiv. Mai mult, în conformitate cu paragraful 75 din cauza Volodina contra Rusiei, actele violente menite să umilească, să intimideze și să lezeze demnitatea unei femei în mediul familial întrunesc elementele constitutive ale tratamentelor inumane și degradante interzise de Articolul 3 din Convenție.

77. In speță, gradul sporit de pericol social concret și îndrăzneala infracțională deosebită rezultă din modul de operare de o cruzime și un cinism aparte: în cadrul unui conflict la domiciliul comun din *****, ***** n*****, inculpatul a atacat-o pe soția sa, Țurcan Elina, utilizând un cuțit de bucătărie – obiect cu un potențial vulnerant major. Acțiunea sa infracțională a îmbrăcat o formă profund degradantă și umilitoare prin tăierea forțată a părului victimei, act de violență psihologică extremă menit să aducă o atingere gravă demnității acesteia. Faptul că inculpatul a continuat agresiunea în timp ce victima opunea o rezistență disperată, provocându-i acesteia plăgi tăiate la degetele III și IV ale mâinii stângi (atestate prin raportul de expertiză judiciară nr. 202525D0296 din 04 decembrie 2025), relevă o intensitate deosebită a intenției infracționale și o desconsiderare totală a valorilor umane. Prin urmare, o astfel de faptă, comisă pe fondul unui istoric de agresiune domestică necorectată, nu poate fi sancționată altfel decât prin privare efectivă de libertate. Regimul de detenție reală reprezintă singurul instrument proporțional capabil să asigure protecția efectivă a părții vătămate, prevenirea re-victimizării acesteia și restabilirea echității sociale, fiind în deplină concordanță cu obligațiile constituționale și internaționale de garantare a dreptului la siguranță".

78. Prezenta sentință, se pune în executare la data pronunțării sentinței, cu calcularea termenului de executare din data reținerii.

<u>Cu privire la măsura preventivă.</u>

79. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

80. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul şi partea apărării nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului.

81. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că în privința inculpatului Țurcan Sergiu nu este aplicată măsura preventivă.

82. În drept, instanța menționează că în temeiul art. 329 alin.(1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului, iar o nouă cerere de aplicare, înlocuire sau revocare a măsurii preventive poate fi depusă dacă au apărut temeiuri pentru aceasta, dar nu mai devreme decât peste o lună după ce încheierea precedentă privind această chestiune a intrat în vigoare sau dacă nu au intervenit noi împrejurări care condiționează noua cerere.

83. Instanța constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței. În conformitate cu prevederile art. 176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. Reieșind din conținutul art. 185 alin. (1) din Codul de procedură penală, arestarea preventivă constă în deținerea inculpatului în stare de arest în locurile şi în condițiile prevăzute de lege, iar arestarea preventivă constituie o măsură excepțională și se dispune doar atunci când se demonstrează că alte măsuri nu sânt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestării.

84. În aceste circumstanțe, instanța consideră la moment imposibilă aplicarea faţă de inculpatul Țurcan Sergiu a unei măsuri preventive mai blânde decât arestul preventiv, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinţei, constatând prezența circumstanțelor excepționale, care determină necesitatea aplicării măsurii preventive respective, existând riscul real ca inculpatul să se eschiveze de la executarea pedepsei penale, având în vedere stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis aplicată prin prezenta sentință.

85. Instanța de judecată reține că, în cazul dat, aplicând măsura preventivă sub formă de arest până la rămânerea definitivă a sentinţei, nu mai este încălcat dreptul inculpatului la libertate şi siguranţă, prevăzut de art. 5 al Convenției, iar privarea de libertate a ultimilor este justificată, întemeiată şi necesară într-o societate democratică şi urmărește un scop legal, deoarece are ca scop executarea pedepsei, împiedicarea acestuia de a se ascunde de organele de drept şi să comită alte infracţiuni, fiind astfel respectat principiul proporționalității între dreptul acuzatului la libertate, garantat de lege şi necesitatea aplicării faţă de el a arestului preventiv.

86. Relevant, în acest sens este Hotărârea Savca împotriva Republica Moldova unde Curtea Europeană a respins pretențiile reclamantului invocate în temeiul articolului 5 § 1 din Convenție privind deținerea sa ilegală după pronunțarea sentinței de condamnare de instanța de fond, reamintind că detenția preventivă se încheie în momentul în care persoana deținută este eliberată și/sau îi este stabilită pedeapsa, fie și de către o instanță de fond (a se vedea Wemhoff împotriva Germaniei, § 9; Labita împotriva Italiei [MC], hotărârea din 6 aprilie 2000, § 147;

Kalashnikov împotriva Federaţiei Ruse, hotărârea din 15 iulie 2002, § 110; Solmaz împotriva Turciei, hotărârea din 16 ianuarie 2007, §§ 23-24).

87. În aceste circumstanțe, instanța consideră că suntem în prezenta cazului în care este o necesitate absolută de aplicare a măsurii de constrângere sub formă de arest preventiv faţă de inculpatul Țurcan Sergiu deoarece doar această măsură preventivă este reală şi efectivă în cazul dat şi va asigura comportamentul respectiv al lor pentru executarea sentinței emise.

88. Subsecvent, având în vedere prevederile art. 176 alin. (1) din Codul de procedură penală, circumstanțele prezentei cauze, precum și necesitatea asigurării executării pedepsei stabilite inculpatului Țurcan Sergiu, instanța de judecată consideră necesar de a aplica acestuia măsura preventivă - arestul preventiv, până la devenirea definitivă a sentinței, care se va executa imediat prin luarea sub arest a inculpatului direct din sala de judecată.

<u>Cu privire la cheltuielile judiciare.</u>

89. În cadrul dezbaterilor judiciare acuzatorul de stat, procurorul Victoria Burlacu a solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în mărime de 320 lei survenite în urma efectuării raportului de expertiză judiciară nr. 202525D0296 din 04 decembrie 2025.

90. Instanța reține în fapt că potrivit tabelului inclus în raportul de expertiză judiciară nr. 202525D0296 din 04 decembrie 2025, cheltuielile suportate cu ocazia efectuării examinării şi expertizării persoanei constituie suma 320 lei, fiind autentificată prin semnătura expertului judiciar şi impresiunea ștampilei expertului judiciar.

91. În drept, conform art. 229 alin.(1), (2) şi (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

92. Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

93. Potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală şi nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

94. Conform prevederilor art. 143 alin. (1), pct. 1) şi 6) din Codul de procedură penală, se statuează că cazurile când efectuarea expertizei este obligatorie se determină în situaţia determinarii gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrităţii corporale sau când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

95. Astfel, ținând cont de faptul că alin. (2) al art. 143 din Codul de procedură penală a fost abrogat prin Legea pentru modificarea si completarea unor acte legislative nr. 316, potrivit căruia „Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat”, solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpatul

Țurcan Sergiu în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime 320 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea raportului de de expertiză judiciară nr. 202525D0296 din 04 decembrie 2025, este considerate de instanţă ca fiind întemeiată şi va fi admisă.

96. Prin urmare, raportând circumstanțele de fapt la prevederile legale, instanța de judecată va admite cerința acuzatorului de stat Victoria Burlacu privind încasarea din contul inculpatului Țurcan Sergiu a cheltuielilor judiciare în cuantum de 320 lei, suportate pentru efectuarea expertizei judiciare.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

97. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

98. La caz, instanța de judecată reține că prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 15 decembrie 205 (f.d. 37, 38) a fost recunoscut în calitate de corp delict un cuțit de bucătărie cu coadă fixă din plastic, cu lungimea totală de 28 cm, care se păstrează la camera corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliție Orhei.

99. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune În cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz uneltele care au servit la săvîrşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite.

100. Din analiza în ansamblu a probelor administrate în procesul penal, instanța reține că cuțitul de bucătărie cu coadă fixă din plastic, cu lungimea totală de 28 cm, recunoscut ca corp delict în prezenta cauză penală, a servit drept unealtă la săvârșirea infracțiunii de violență în familie prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal, fiind utilizat de inculpatul Țurcan Sergiu pentru tăierea forțată a părului victimei și cauzarea leziunilor corporale. Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 162 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, instanța de judecată consideră că acest corp delict urmează a fi nimicit după rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Cu privire la latura civilă.

101. Potrivit materialelor cauzei penale, ale rechizitoriului şi în contextul dezbaterilor judiciare, procurorul şi apărătorii inculpatului nu s-au expus pe marginea unei acţiuni civile, iar în cadrul procesului judiciar, partea vătămată Țurcan Elina nu a înaintat o cerere de chemare în judecată, menționând expres în fața instanței că nu are pretenții de ordin material și moral față de Țurcan Segiu. În aceste circumstanțe, având în vedere poziția liber exprimată a părții vătămate, instanța constată că nu are obiect asupra căruia să se pronunțe, acțiunea civilă în cadrul prezentului proces penal nefiind inițiată.

102. În acest sens, instanţa precizează că neînaintarea unei acțiuni civile în cadrul procesului penal atrage aplicarea normelor procedurale corespunzătoare. Astfel, conform prevederilor art. 221 alin. (5) din Codul de procedură penală, persoana care nu a înaintat acţiunea civilă în cadrul procesului penal, precum şi persoana a cărei acţiune civilă a fost lăsată fără examinare, își păstrează deplinul drept de a solicita repararea prejudiciului pe cale separată.

103. Prin urmare, instanța explică părții vătămate Țurcan Elina că este în drept să înainteze ulterior o acțiune separată în ordinea procedurii civile.

104. Astfel, în baza materialelor cauzei penale și a probelor administrate în ședința de judecată, în conformitate cu prevederile art. 70, 72, 80^1 din Codul penal, art. 162, 227-229, 329, 340, 364^1, 384-389, 392-395 şi 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște vinovat **Țurcan Sergiu, născut la *****, IDNP *******, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal, și în baza acestei Legi, ținând cont de prevederile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, i se stabilește o pedeapsă sub formă închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Se aplică în privința inculpatului Țurcan Sergiu, născut la *****, IDNP *****, măsura preventivă – arestarea preventivă pe un termen de 30 de zile, cu menținerea acesteia până când sentința va deveni definitivă, dar nu mai mult decât pedeapsa aplicată prin prezenta sentință, cu luarea sub arest imediat din sala de judecată.

Prezenta sentință, se pune în executare la data pronunţării sentinței, cu calcularea termenului de executare din data reținerii.

Se admite demersul acuzatorului de stat, procurorul Victoria Burlacu cu privire la încasarea de la inculpatul **Țurcan Sergiu** în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 320 (trei sute douăzeci) lei.

Se încasează de la **Țurcan Sergiu,** născut la *****, IDNP *****, în beneficiul statului, mijloace bănești în sumă totală de 320 (trei sute douăzeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202525D0296 din 04 decembrie 2025.

Corpul delict:

- un cuțit de bucătărie cu coadă fixă din plastic, cu lungimea totală de 28 cm, care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte al Inspectoratului de Poliție Orhei, conform chitanțierului nr. 122, urmează a fi nimicit după rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Central, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită.

Președintele ședinței,
judecător **/semnătura/** ******* Josanu**